

РЕШЕНИЕ

№ 1897

гр. София, 16.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12701** по описа за **2019** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Агенцията за държавна финансова инспекция /АДФИ/ против Решение №199692/22.08.2019г., постановено по НАХД № 561/2019 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав, с което е отменено наказателно постановление №11-01-469/12.12.2018 г. на директора на АДФИ, с което на И. Т. Ч., е наложена глоба в размер на 500 лв. на основание чл.127, ал.2, вр. чл.129, ал.5 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ за нарушение на чл. 101а, ал.2, вр. чл.14, ал.4, т.2 от ЗОП.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Подробни аргументи излага в представените по делото писмени бележки. Моли съда да отмени обжалваното решение и да потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касация И. Т. Ч., чрез процесуалния си представител, излага становище за неоснователност на жалбата. Депозирано е писмено становище, в което се споделят мотивите на оспореното съдебно решение. Представителят на Софийска

градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, XX-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите от Софийския районен съд писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият състав на районен съд С. е приел, че административнонаказателната отговорност е ангажирана след извършена проверка на И. Т. Ч. в качеството му на изпълнителен директор на [фирма], възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 7, т. 6 във връзка с чл. 7а от ЗОП, лице представляващо възложителя по чл.8 ал.3 от ЗОП (отм.). Констатирано е, че на 06.01.2016г. (дата на първа фактура за поддръжка на околното пространство и почистване), в [населено място], О. мрежи“АД, касаторър, не е събрал оферти с публикуване на покана при условията и по реда на Глава 8а от ЗОП (отм.) за възлагане на обществена поръчка за услуги за поддръжка на околното пространство и почистване, въпреки че са били налице законоустановените условия (обект, субект и стойност на услугата) за това, вместо това за периода от 06.01.2016 г. до 31.12.2016 г. въз основа на разходооправдателни документи (фактури), издадени от доставчика [фирма], са извършени разходи за поддръжка на околното пространство и почистване на демоцентрове на обща стойност 58 695,84 лева без ДДС, които попадат в стойностния праг на чл. 14, ал. 4, т. 2 от ЗОП (отм.), в резултат на което изпълнителят на услугите за поддръжка на околното пространство и почистване е бил определен без да бъде приложен съответния законов ред. С оглед на това на 14.06.2018 г., в присъствие на касатора и двама свидетели, длъжностно лице от АДФИ съставило срещу И. Т. Ч. АУАН № 11-01-469/14.06.2018 г., връчен на същата дата, в който гореописаните фактически констатации били квалифицирани като нарушение на чл.101а, ал. 2, вр. чл. 14, ал. 4, т. 2 от ЗОП (в сила от 01.10.2004 г., отм. ДВ, бр.13/2016 г., в сила от 15.04.2016г.).

Въз основа на АУАН, при идентично описание на обстоятелствата и посочване на правна квалификация, на 12.12.2018 г. директорът на АДФИ, оправомощен със заповед № ЗМФ-458/11.05.2017 г. на министъра на финансите да издава НП по ЗОП и ППЗОП, издал атакуваното НП.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 3, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в тях не е конкретизирана датата на извършване на нарушението.

Така постановено решението е валидно, допустимо и правилно.

Законосъобразно съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, свързани с непосочване на датата на извършване на нарушението. Съгласно чл. 42, т. 3, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, датата и мястото на извършване на нарушението са

съществени реквизити на всеки АУАН и НП. В настоящия случай актосъставителят и наказващият орган са се задоволили да посочат единствено периода 06.01.2016 г. до 31.12.2016 г., когато според тях е следвало да бъде проведена процедурата по ЗОП и когато се твърди, че чрез бездействие е извършено нарушението. Веднъж е посочено, че нарушението е извършено в периода от 06.01.2016 г. до 31.12.2016 г., и втори път към 06.01.2016г. (датата на първата фактура по поддръжка и почистване). Изчислената стойност на обществената поръчка, в размер на 58 695,84 лева, без ДДС, обхваща периода от 06.01.2016 г. до 31.12.2016 г., за който е уточнено, че обхваща от първата до последната фактура.

Посочването първо на дата, а впоследствие и на период, за който се счита за извършено нарушението, препятства възможността административнонаказаното лице да разбере кога е извършено вмененото му нарушение и, съответно, по какъв начин да организира защитата си. Датата на извършване на нарушението е от значение при индивидуализацията на нарушението, освен това, е определяща за началния момент на давностните срокове по чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. Касае се за съществен реквизит на АУАН /чл. 42, т. 3 от ЗАНН/ и на НП /чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН/, чиято липса или неясно посочване съществено засяга правото на защита на наказаното лице. Ето защо липсата на конкретно посочена дата на извършване на твърдяното нарушение винаги влече процесуална незаконосъобразност на наказателното постановление и е основание за неговата отмяна.

Споделят се и изводите на въззивния съд, че това, че от 07.04.2016 г. И. Ч. не е изпълнителен директор на [фирма] и не представлява възложителя, поради което не би могъл да носи отговорност за направените разходи след освобождаването му.

По изложените съображения касационната инстанция счита за правилна отмяната на наказателното постановление и не намира основания за отмяна на обжалваното решение, поради което и последното следва да се остави в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XX^{-ти} Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №199692/22.08.2019г., постановено по НАХД № 561/2019 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.